

Unit 2

Writing Teaching Theory (2)

The Grammar Approach

The Grammar Approach หรือเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า The discrete skills approach เป็นทฤษฎีการสอนเขียนที่เน้นไวยากรณ์เป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในด้านไวยากรณ์ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างประโยค รวมถึงเครื่องมือทางวากยสัมพันธ์ที่เชื่อมคำ วลี ประโยค หรือเชื่อมหลายๆประโยคให้เป็นข้อความที่ต่อเนื่อง เพื่อนำทางผู้เรียนเขียนไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียนขั้นมูลฐานให้ดี สมมุติฐานของวิธีนี้ก็คือ ผู้เรียนต้องสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องก่อนที่จะสามารถเขียนในระดับย่อหน้าได้ (ผู้เรียนต้องสามารถเขียนประโยคให้ถูกต้องโดยไม่มีข้อผิดพลาดชนิดต่างๆ ดังที่ได้กล่าวไว้ในกระบวนวิชา LI 397)

เนื่องจากแนวคิดของทฤษฎีการสอนไวยากรณ์เชื่อว่าก่อนที่จะสามารถเขียนในระดับย่อหน้า หรือความเรียงได้ ผู้เรียนจะต้องสามารถเขียนในระดับประโยคแบบต่างๆให้ได้เสียก่อน ดังนั้นจึงต้องสอนให้เรียนรู้ไวยากรณ์ และใช้ไวยากรณ์เขียนประโยคให้ถูกต้องเสียก่อน โดยผ่านวิธีสอนแบบต่างๆกันตามที่นักสอนภาษานิยมใช้สอนกันมาเป็นเวลานาน และยังคงใช้กันอยู่ในปัจจุบันคือ

1. The Grammar-Translation Method

The Grammar-Translation Method (วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล) คือวิธีสอนแบบที่เน้นการเรียนการสอนไวยากรณ์และการแปลเป็นสำคัญ วิธีสอนชนิดนี้อิงแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ที่เชื่อว่าภาษามีระบบ และมีกฎเกณฑ์ การเรียนภาษาจึงมุ่งเน้นให้เรียนรู้ระบบและกฎเกณฑ์ต่างๆของภาษาที่เรียน หากผู้เรียนได้รู้กฎไวยากรณ์ และความหมายศัพท์ทั้งหมดแล้ว ผู้เรียนก็จะสามารถอ่านข้อความและเรื่องราวต่างๆในภาษาที่เรียน ได้ รวมถึงสามารถใช้ภาษานั้นได้อย่างถูกต้อง

จุดมุ่งหมายเริ่มแรกที่ใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล ก็คือเพื่อให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอง (ภาษากรีกและลาตินในขณะนั้น) สามารถอ่านคำราและวรรณคดีภาษากรีกและลาตินได้ ในขณะที่อ่านผู้เรียนได้เห็นภาษา คำศัพท์ และรูปแบบภาษาที่เขียนในบทประพันธ์ และเมื่อได้เรียนรู้กฎไวยากรณ์และความหมายศัพท์แล้ว ก็ย่อมจะแปลบทเรียน หรือวรรณคดีที่เรียนได้ การสอนจึงเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อแสดงความเข้าใจ

ในสิ่งที่อ่าน การวัดความสามารถของผู้เรียนกระทำโดยผ่านการทำแบบฝึกหัด ความรวดเร็ว และความถูกต้องแม่นยำว่ามีมากน้อยเพียงใด

ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอน

การเรียนการสอนด้วยวิธีนี้เป็น การเรียนการสอนที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนเป็นส่วน ใหญ่ ผู้สอนคือผู้ดำเนินการและควบคุมให้การเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้คือ

1. **สอนคำศัพท์** ผู้สอนบอกความหมายศัพท์เป็นภาษาของผู้เรียน และแสดงวิธีการใช้คำศัพท์ในรูปประโยค
2. **สอนโครงสร้าง** ผู้สอนอธิบายกฎไวยากรณ์ รวมทั้งข้อยกเว้นต่างๆให้กับผู้เรียน เขียนประโยคตัวอย่าง แสดงวิธีการใช้กฎไวยากรณ์จนผู้เรียนมีความเข้าใจมากพอ จึงให้ทำแบบฝึกหัดหลายรูปแบบที่ต่าง ๆ กัน รวมถึงฝึกการแต่งประโยคด้วยตนเองแต่ใช้ไวยากรณ์ที่เพิ่งจะได้เรียนไป
3. **สอนอ่าน** ครั้งแรกให้ผู้เรียนอ่านบทเรียนที่กำหนดให้ แล้วแปลให้เป็นภาษาของผู้เรียน ต่อไปผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนเขียนคำตอบเป็นภาษาที่เรียน ผู้สอนตรวจคำตอบทั้งเนื้อหา และไวยากรณ์ หรือให้ผู้เรียนเป็นผู้อ่านคำตอบของตนเองให้เพื่อนฟังและตัดสินว่าถูกผิดอย่างไร พร้อมแก้ไข
4. **ประเมินผลการเรียน** ผู้สอนให้การบ้านเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และจดจำบทเรียนใหม่ได้มากขึ้น รูปแบบของแบบฝึกหัดที่ควรฝึกเพิ่มควรมีความหลากหลายดังนี้
 - **Substitution exercises** เช่น ให้นำคำเอกพจน์ไปแทนที่คำพหูพจน์ หรือ ในทำนองกลับกัน หรือให้นำคำกริยา present tense ไปแทนคำกริยา past tense etc.
 - **Transformations** เช่น ให้เปลี่ยนประโยค active voice เป็น passive voice, เปลี่ยนประโยค affirmatives เป็น questions หรือ negatives
 - **Completions** เช่น ให้เติม คำ วลี และข้อความลงในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์
 - **Expansions** ฝึกการเขียนประโยคด้วยตนเองโดยใช้คำที่กำหนดให้ หรือ ให้เขียนประโยคต่อข้อความที่ขึ้นต้นให้เป็นเรื่องราวตามที่ต้องการ
 - **Answer the questions or paraphrase** ให้ตอบคำถามหรือเขียนเล่าเรื่องใหม่โดยอาศัยเรื่องเดิมที่อ่าน

ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล

ข้อดีของวิธีนี้คือ

1. สามารถใช้สอนกับผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่
2. ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้มาก เพราะใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นสื่อในการสอน
3. การประเมินผลทำได้ง่าย

ข้อเสียของวิธีนี้คือ

1. ไม่ได้เน้นการฟังและพูด จึงทำให้ผู้เรียนนำภาษาที่เรียนไปใช้ในห้องเรียนไม่ได้
2. การสอนเรื่องไวยากรณ์มาก จึงเป็นการสอนเกี่ยวกับภาษามากกว่าที่จะสอนการใช้ภาษาให้สื่อสารกับผู้อื่นได้
3. การฝึกแปลข้อความบ่อยทำให้ผู้เรียนอ่านและเขียนได้ช้า และประสิทธิภาพในการคิดภาษาที่สองช้าไปด้วย เพราะคิดการแปล
4. การแปลเป็นทักษะขั้นสูง จึงเหมาะกับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ และผู้ที่มีความรู้ด้านการใช้ภาษาที่คล่องแคล่ว ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้สอนในระดับต้นๆ

2. The Cognitive Code Learning Theory

The Cognitive Code Learning Theory (วิธีสอนเขียนแบบความรู้ความเข้าใจ) วิธีสอนชนิดนี้เกิดขึ้นภายหลังที่พบว่าวิธีสอนแบบฟัง พูด (the audio-lingual approach) ไม่ได้ผลตามที่คาดหวัง และจากผลวิจัยก็พบเช่นเดียวกันว่าผลที่ได้รับจากผู้เรียนไม่ได้ดีไปกว่าวิธีสอนอื่นๆที่เคยใช้มาแต่โบราณ นักภาษาศาสตร์จึงคิดค้นวิธีสอนแบบใหม่ขึ้น โดยได้แนวคิดจากนักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ เช่น John B Carol, Kenneth Chastain and Noam Chomsky ทั้ง 3 ท่านนี้มีความเห็นขัดแย้งกับนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมที่เชื่อว่า "ภาษาเป็นเรื่องของการสร้างนิสัยที่เกิดจากการวางเงื่อนไข และการมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายใน แต่นักภาษาศาสตร์ทั้ง 3 ท่านกลับเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาใดๆของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่มีความสลับซับซ้อน และเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ภายในสมอง หรือเกิดจากความเข้าใจ และการใช้ความคิดเป็นพื้นฐาน Carol ได้กล่าวถึงวิธีสอนแบบความรู้ความเข้าใจว่า เป็นการสอนแบบไวยากรณ์และแปลแบบใหม่ที่มีการปรับปรุงจากของเดิม วิธีสอนแบบใหม่นี้เน้นการให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องการออกเสียง (phonology) คำศัพท์ (morphology) และการสร้างประโยค (syntax) รวมถึงสอนให้รู้จักวิเคราะห์ที่ภาษาอย่างมีแบบแผน เน้นโครงสร้างภาษาเป็นสำคัญ และเมื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจชัดเจนแล้ว จึงให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดทดสอบความรู้เรื่องที่ได้เรียน

การสอนตามทฤษฎีแบบใหม่นี้อิงแนวความคิดที่ว่า "ภาษามีระบบและมีกฎเกณฑ์" การแสดงออกทางภาษาของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจกฎเกณฑ์นั้นเป็นอย่างดี ดังนั้นวิธี

สอนจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ระบบภาษาและกฎเกณฑ์ต่างให้เข้าใจก่อน (competence) แล้วจึงค่อยให้ได้แสดงออกถึงความสามารถทางภาษาที่มีเป็นลำดับต่อไป (performance) ส่วนภาษาที่ใช้เป็นสื่อในการสอนนั้นไม่ได้จำกัด อาจใช้ภาษาที่เรียน หรือภาษาของผู้เรียน หรือผสมกันไปหน้าที่ที่สำคัญของผู้สอนคือ ต้องชี้ให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของคำต่างๆที่เรียงกันเป็นข้อความนั้นมีหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง คำศัพท์และโครงสร้างที่นำมาสอนจะต้องจัดลำดับตามความยากง่าย เน้นภาษาที่ใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน และให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

โดยสรุปแล้ววิธีสอนแบบใหม่นี้เป็นวิธีสอนที่คล้ายคลึงกับวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลในส่วนที่เน้นความเข้าใจโครงสร้างภาษา แต่ต่างกันที่จุดมุ่งหมายในการสอน วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลเน้นที่สอนไวยากรณ์และความหมายศัพท์ เพื่อนำไปใช้แปลข้อความ หรือเรื่องต่างๆจากภาษาที่เรียนไปเป็นภาษาของตนเอง และในทำนองกลับกัน เน้นคิดปะในการแปลโดยหลีกเลี่ยงการแปลแบบคำต่อคำ เน้นการเทียบเคียงระหว่างภาษาของตนเองกับภาษาต่างประเทศ ส่วนวิธีสอนแบบความรู้ความเข้าใจ มุ่งสอนที่กระบวนการสร้างความเข้าใจเป็นสำคัญ ทั้ง 4 ทักษะไม่จำเป็นต้องเรียงทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน หากทักษะใดที่ผู้เรียนเข้าใจง่ายและรวดเร็วก็ให้ใช้ทักษะนั้นสอนก่อนให้สามารถใช้ทักษะนั้นได้อย่างแข็งแรง และใช้เป็นเครื่องช่วยให้การเรียนการสอนในทักษะอื่นๆเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดผลดี

ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอน

1. อาจเริ่มที่ให้อ่านบทสนทนา แล้วสอนศัพท์และโครงสร้างในบทสนทนา
2. ให้ผู้เรียนฝึกทำแบบหัดโดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่ได้เรียนไปแล้ว
3. ให้ผู้เรียนเขียนบทสนทนาของตนเอง แล้วฝึกพูดหน้าชั้น เป็นการจำลองสถานการณ์ให้เหมือนของจริง
4. ผู้สอนจัดแบบฝึกหัดอื่นๆเสริม เพื่อให้การเรียนโครงสร้างนั้นๆมีผลดีมากขึ้น
แบบฝึกหัดเพิ่มเติมที่ควรนำไปใช้ได้แก่
 - การเขียนรูปประโยคใหม่โดยใช้โครงสร้างเดิม เช่นสอนการใช้ 100-to หรือ so— that
 - ให้เรียงลำดับเหตุการณ์ให้ตรงกับเรื่องที่อ่านใหม่
 - ให้เขียนเล่าจากรูปภาพ หรืออธิบายภาพให้ชัดเจน
 - ให้เขียนต่อเรื่องให้จบ หรือให้เขียนเล่าเรื่องที่อ่านให้เข้าใจง่ายขึ้น

ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนแบบความรู้ความเข้าใจ

ข้อดีของวิธีสอนแบบนี้คือ

1. เป็นวิธีที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนใช้สติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ จึงทำให้ผู้เรียนรู้จักคิด และสร้างงานเขียนของตนเองได้
2. ผู้เรียนมีโอกาสนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน แม้จะไม่เรียงตามลำดับก็ตาม

ข้อเสียของวิธีสอนแบบนี้คือ

ผู้สอนต้องทำงานหนักในด้านเตรียมบทเรียน และแบบฝึกหัดเสริม หากผู้สอนต้องสอนหลายห้อง อาจทำให้ไม่มีเวลามากพอ บทเรียนที่สอนอาจมีน้อย หรือไม่ค่อยเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และหากผู้เรียนในห้องเดียวกันมีสติปัญญาที่ต่างกันมาก ก็ทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลดีเท่าเทียมกัน

เนื่องการสอนเขียนที่เน้นไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญอาจขัดกับกระบวนการเขียนที่ดี ที่เชื่อว่าการเขียนเป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวางแผนการเขียน การรวบรวมความคิด แล้วจึงลงมือเขียนร่าง นักภาษาศาสตร์บางกลุ่ม (Young, Becker, and Pike 1975) ให้ความเห็นว่าเป็นการสอนส่วนปลีกย่อยของการเขียนมากกว่า และยังไม่ให้ความสำคัญของการพัฒนาเนื้อความการเขียน เพราะมีมุมมองอยู่กับไวยากรณ์มากเกินไป จึงเป็นการสอนเกี่ยวกับภาษามากกว่าการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย Newkirk (1977) ได้ทำการศึกษาวิจัยวิธีสอนเขียน โดยเน้นการสอนไวยากรณ์ และสรุปว่าเป็นวิธีที่มีจุดอ่อนมากมาย

อย่างไรก็ตามแม้จะมีหลักฐานว่า การสอนเขียนไวยากรณ์ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเขียนมากนัก แต่จากประสบการณ์ของข้าพเจ้าในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กไทยมานาน ขอแสดงความเห็นว่าไวยากรณ์ยังเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นกับเด็กไทยมากทีเดียว และเชื่อมั่นว่าหากผู้เขียนมีความรู้ไวยากรณ์ที่แม่นยำมากเท่าใดก็ยังมีประโยชน์ต่องานเขียนของเขามากเท่านั้น หากการสอนเขียนไม่มีการเน้นที่ไวยากรณ์แล้ว งานเขียนของเด็กไทยจะมีข้อผิดพลาดในด้านเรียงคำมากที่สุด รวมถึงประโยคต่างๆส่วนใหญ่จะเป็นการเขียนที่เกิดจากเรียงคำภาษาอังกฤษตามความคิดที่ใช้ไวยากรณ์ไทยนั่นเอง นักเรียนไทยยังขาดความรู้ในการใช้คำให้ถูกต้องตามโครงสร้างคำอีกมาก และบางประโยคจะพบว่าเขียนโดยไม่มีคำกริยาเลย

หากนักศึกษาระหนักได้ว่า ไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญต่องานเขียนในทุกๆระดับไม่ว่าจะเป็นระดับคำ กลุ่มคำ ประโยค และระดับย่อหน้า ก่อนที่จะได้มีการเรียนเขียนต่อไป ผู้สอนเห็นควรให้นักศึกษาได้สำรวจตนเองเสียก่อนว่ายังมีจุดอ่อนด้านไวยากรณ์ในเรื่องใดบ้าง ที่คิดว่ายังไม่เข้าใจอย่างแท้จริง ขอให้ทำรายการเอาไว้โดยเรียงลำดับตั้งแต่เรื่องที่ไม่เข้าใจมากที่สุดลง

ไปถึงเรื่องที่ยังสงสัยบ้าง แต่ไม่มากนัก จากนั้นให้ลงมือศึกษาไวยากรณ์ในเรื่องเหล่านั้นให้ถ่องแท้ หรือจะตามผู้สอนให้ช่วยอธิบายให้ฟังเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ย่อมทำได้ จริงอยู่ที่ว่าในทางปฏิบัติในงานเขียน เราอาจจะไม่ได้ใช้ไวยากรณ์ทุก ๆ เรื่อง แต่หน้าที่หลักของผู้เขียนก็คือ จะต้องเขียนให้คนอ่านเกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียนให้มากที่สุด แต่ถ้าผู้เขียนใช้ไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้อง คนอ่านก็มีสิทธิ์ที่จะเข้าใจผิดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องโครงสร้างของคำคุณศัพท์บางตัวที่เปลี่ยนมาจากคำกริยา (verbs of feeling) ตัวอย่าง สมมุติว่านักศึกษาต้องการจะบอกว่า สมชายสนใจคุณกันยา แต่เขียนเป็น Somchai interested Kanya. คนอ่านที่ทราบโครงสร้างของ verbs of feeling ดีมาก จะบอกว่าประโยคนี้แท้จริงแล้วมีความหมายว่า สมชายทำให้กันยาสนใจ หรือ กันยาสนใจสมชายนั่นเอง ข้อบกพร่องเช่นนี้เกิดได้บ่อยในงานเขียน ดังนั้นจึงต้องพยายามเขียนให้ถูกไวยากรณ์ทุกครั้ง มิฉะนั้นแล้วจะเกิดการเข้าใจผิด หรือสื่อความหมายที่ไม่ตรงกันดังตัวอย่างข้างต้น

หากนักศึกษาไม่ทราบว่าตนเองมีจุดอ่อนไวยากรณ์ในเรื่องใดบ้าง ผู้สอนขอแนะนำให้ตรวจสอบหัวข้อไวยากรณ์ต่อไปนี้ พร้อมทั้งฝึกทำแบบฝึกหัดไปด้วย เพื่อตรวจสอบว่าตนเองมีความรู้ในแต่ละหัวข้อต่อไปนี้อย่างแข็งแรงเพียงใด

Grammars and Usage

1. Check your parts of speech

This exercise is about using the parts of speech correctly.

Choose words from these lists to complete each sentence below.

Verbs	Nouns	Adjectives	Adverbs
distinguish	heredity	isolated	genetically
investigate	participation	infinite	apathetically
restrict	potential	immoral	
		indifferent	
		exceptional	

1. People who are color-blind cannot _____ red from green.
2. A pacifist would consider all wars to be wrong and _____.
Instead of _____ in the armed forces, he or she might choose useful work in a hospital.
3. Most religions _____ the kind of clothing people can wear in their house of worship.

4. Some elderly people become _____ from society because they cannot walk, drive, or use public transportation.
5. There are an _____ number of stars in the universe; astronomers can _____ only a few of these through their telescopes.
6. The color of one's eyes, hair, and skin is _____, not culturally transmitted.
7. Caged animals often become _____ to their surrounding and merely sit _____ on a rock, staring at the bars of their cage.
8. In the United States, athletes with their _____ ability may earn a higher income than the president of the nation.
9. If a child demonstrates great musical ability at an early age, he or she may have the _____ to become a professional musician.
10. When the police _____ a crime, they consider such factors as motive and opportunity.
11. Culture, not _____, is responsible for transmitting such social traits as marriages' customs and religious beliefs.

2. Recognizing and Using Nouns

สำหรับความรู้ในเรื่องคำนามนี้ ผู้สอนหวังว่าจะเป็นเรื่องที่นักศึกษาทุกคนมีความรู้ที่แข็งแรงอยู่แล้ว แต่ผู้สอนต้องการจะย้ำในบางเรื่อง เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสทบทวนให้เข้าใจตรงกันคือ

2.1 Their meaning and Use

นอกเหนือจากคำจำกัดความที่ว่าคำนามคือคำที่ใช้เรียกชื่อ คน สัตว์ และสิ่งของแล้ว สิ่งที่จะต้องตระหนักไว้ก็คือการจะตัดสินใจว่าคำใดเป็นคำนามนั้น จะต้องดูที่การใช้คำนั้นๆ ในประโยคด้วย ที่กล่าวเช่นนี้ก็ด้วยเหตุที่ว่าคำบางคำในภาษาอังกฤษมีหลาย Parts of speech ดังนั้นวิธีใช้ และความหมายของคำจะแตกต่างกัน ดังตัวอย่างคำว่า **fast** ในประโยคต่อไปนี้

We were told to drive too **fast**. (adverb)

The natives **fast** periodically because they believe that it improves their health. (verb)

The **fast** train roared through the village. (adjective)

The **fast** lasted for several days. (noun)

2.2 Their place in patterns

บางทีการดูว่าคำใดจะเป็นคำนามนั้น เราอาศัยหลักไวยากรณ์ที่กำหนดไว้เป็นแบบว่า คำนามใดก็ตาม จะต้องมีส่วน a, an หรือ the นำหน้าเสมอ (ยกเว้นคำนามนับไม่ได้ที่ไม่ต้องการชี้เฉพาะเจาะจง) แม้บางครั้งเราไม่ทราบความหมายคำ แต่การอาศัยดูคำนำหน้านามว่าเป็น a, an, หรือ the เราก็สามารถทราบได้ว่าคำนี้เป็นคำนาม เช่น

The **squalls** are here, but we can't use them because we don't have a **mudkie** or an **ozot**.

2.3 Their classifications

คำนามสามารถจำแนกได้หลายชนิด เช่น Countable nouns, Uncountable nouns, Common nouns, Proper nouns, and Collectives nouns. etc.

Countable: a banana, a student, an umbrella, a car, apples, etc

Uncountable: rice, sugar, money music, juice, electricity, etc.

Proper nouns: Arin, New York, the Nile, Lake Constance, etc.

Collective nouns: committee, judge, team, audience, jury, etc.

คำนามชนิด Collective nouns นั้นเป็นได้เอกพจน์และพหูพจน์ เวลาใช้เขียนแสดงความหมายจึงต้องระมัดระวังเรื่อง agreement between subjects and verbs ดังตัวอย่าง

The **jury** has returned his verdicts.

The **audience** was not very responsive. } (The two nouns are used as a unit)

The **jury** are unable to agree on a verdict.

The **audience** were waving their hands to their favorite singers.

(The two nouns are used as an individual member.)

3. The Use of Pronouns.

การใช้คำสรรพนามในงานเขียนให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยให้งานเขียนอ่านเข้าใจง่าย ไม่สับสน สิ่งสำคัญก็คือต้องใช้คำแทนนามที่ถูกต้อง ทั้งคำนามที่เป็นประธาน กรรม เอกพจน์ พหูพจน์ คำแสดงความเป็นเจ้าของ ฯลฯ หากภาษาอังกฤษไม่มีคำสรรพนามแล้ว งานเขียนทั้งหลายคงไม่น่าอ่านอย่างยิ่ง ดังตัวอย่าง

When John has finished John's work, tell John to report to the office. จะเห็นว่าเมื่อไม่ใช้คำสรรพนามแล้ว นักศึกษาจะต้องอ่านคำที่ซ้ำๆ กันหลายครั้ง ทำให้ดูน่าเบื่อ แต่ถ้าหากได้ใช้สรรพนามแทนคำนามแล้วงานเขียนจะน่าอ่านมากขึ้น ดังตัวอย่าง

When John has finished his work, tell him to report to the office.

นักศึกษาควรให้ความสำคัญในเรื่องการใช้สรรพนามมากเท่ากับ ไวยากรณ์อื่นๆด้วย การใช้สรรพนามสับสน ก็เป็นสาเหตุให้อ่านเข้าใจผิดพลาดได้ นักศึกษาบางคนยังสับสนมากระหว่างสรรพนามที่เป็นประธาน กรรม และสรรพนามที่ใช้แสดงความเป็นเจ้าของ อย่างไรก็ตามขอให้นักศึกษาได้ตระหนักในความสำคัญของสรรพนามให้มากๆ และศึกษาหาความรู้ให้ต้องแท้ ผู้สอนได้พบข้อผิดพลาดการใช้สรรพนามผิดพลาดจากการเรียนการสอนในกระบวนวิชา LI 397 มากมาย โดยเฉพาะการวิเคราะห์หาข้อผิดพลาดในการใช้สรรพนาม นักศึกษาบางคนไม่ทราบด้วยซ้ำว่าประโยคนี้มีข้อผิดพลาดเรื่องการใช้สรรพนาม ดังนั้นจึงอยากให้นักศึกษาได้เห็นความสำคัญของสรรพนามไว้ด้วย

3.1 Types of Pronouns

คำสรรพนามในภาษาอังกฤษมีมากมายเกือบ 50 คำ แต่มีคำที่นำมาใช้แทนคำนาม โดยแยกออกได้หลายชนิดดังนี้

- Personal Pronouns: I, you, we, he, she, it, they, me, us, him, her, and the like.
- Possessive Adjectives and possessive pronouns: my - mine, your - yours, his - his, her - hers, its, our - ours, their - theirs
- Reflexive pronouns: คือคำสรรพนามที่ลงท้ายด้วย self หรือ selves ทำหน้าที่สะท้อนกลับของคำนามที่อยู่ข้างหน้า หรือทำหน้าที่เป็นกรรมที่เป็นสิ่งเดียวกันกับนามนั่นเอง เช่น Bill cut **himself**. They hurt **themselves**.
- Emphatic or intensive pronouns: เป็นคำสรรพนามที่มีรูปเดียวกับ reflexive pronouns แต่ทำหน้าที่ต่างกันคือ ใช้เป็นคำที่เน้น หรือย้ำให้การกระทำมีน้ำหนักมากขึ้น เช่น I repaired the bicycle **myself**.
Let's paint our house **ourselves**; it will be much cheaper.
The film **itself** wasn't good but I liked the music.
- Relative pronouns: คือคำสรรพนามที่ใช้ใน relative clauses หรือ adjective clauses นั่นเอง ได้แก่ who, whom, whose, which, when, where เช่น
He is the man **who** won the tournament.
The machine **which** broke down has now been repaired.

3.2 Faulty Pronoun Reference

Faulty pronoun reference คือการสรรพนามแทนคำนามที่ไม่ชัดเจนว่า หมายถึงสิ่งใดโดยเฉพาะในประโยคที่เรียกว่า double pronoun ดังประโยคต่อไปนี้

- a. Mary told her sister that she was wrong.
- b. We took the strawberries out of the boxes and threw **them** into the garbage.

ในประโยค a. คำสรรพนาม she ที่ใช้แทนคำนาม อาจหมายถึง Mary หรือ her sister ก็ได้ ส่วนประโยค b. คำว่า them อาจหมายถึง strawberries หรือ boxes ก็ได้ ดังนั้น ในฐานะที่เป็นผู้เขียนซึ่งเป็นผู้ที่ทราบเรื่องดีที่สุด จึงควรเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจให้มากที่สุด เช่นกัน ดังนั้นเพื่อให้ชัดเจนกับผู้อ่านจึงควรแก้ไขดังนี้

- a. Mary said to her sister, "You are wrong."
- b. We took out the strawberries and threw the boxes into the garbage.

ผู้สอนเคยเห็นนักศึกษาเขียนประโยคที่ใช้สรรพนามผิดบ่อยครั้ง เมื่ออ่านแล้วก็ไม่เข้าใจความหมายว่าคืออะไร เพราะเป็นการเขียนที่เกิดจากแปลมาจากภาษาไทย เช่น

"In Africa, **they** have many curious tribal customs." ประโยคนี้ผู้สอนเข้าใจว่า มาจากคำพูดที่นักศึกษาต้องการบอกว่า "ในแอฟริกาเรามีประเพณีของเผ่าชนที่แปลกๆ มากมาย" แต่ในฐานะผู้อ่าน เมื่อเห็น they แล้ว แต่ไม่สามารถทราบได้ว่าคือใคร ทั้งนี้ นักศึกษามีได้ใช้คำนามนำมาก่อน ผู้สอนจึงเห็นควรแก้ไขเป็น

In Africa there are many curious tribal customs. OR

In Africa the tribes have many curious customs.

สำหรับการใช้สรรพนามแทนนามที่ไม่ชัดเจนนี้ ผู้สอนมีความเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญมากเรื่องหนึ่งในงานเขียน เนื่องจากเป็นจุดอ่อนที่พบบ่อยๆในงานเขียนของนักศึกษา ผู้สอนจึงได้นำแบบฝึกหัดมาให้ให้นักศึกษาได้ฝึกฝนเพิ่มเติม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ระมัดระวังมิให้เกิดข้อบกพร่องในงานเขียนที่จะได้เรียนในบทต่อไป

Practice Exercises

In the following sentences the antecedents of the pronouns are not clear. Rewrite the sentences, correcting the errors. Then underline each pronoun once and its antecedent twice.

1. John sold James his book because he wanted another one.
-

2. Mary told her mother that she could buy the groceries if she had any money.

3. The law says to keep the right, but they don't say that what the penalty will be for disobeying.

4. Mother asked Julia where her purse was.

5. Alfred's father died when he was six years old.

สิ่งที่ได้กล่าวแล้วว่า การใช้สรรพนามแทนนามให้ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญกับงานเขียนเป็นอย่างยิ่ง เพื่อช่วยให้นักศึกษาหลักการใช้สรรพนามที่สมบูรณ์ และสะดวกต่อการทบทวนความรู้ ผู้สอนจึงขอแนะนำข้อสรุปการใช้สรรพนามมาเขียนลงไว้เป็นแหล่งข้อมูลดังนี้

Summary of Correct Pronoun Use

1. A Pronoun should have a clearly identified antecedent, with which it agrees in person, number, and gender.
2. Be aware of the special problem of pronoun reference to third-person singular antecedents that include both masculine and feminine members—pronouns like everybody and someone and nouns like person, student, employee, and so on.
Note: Using a plural rather than a singular antecedent is one obvious way of avoiding this problem.
3. Use nominative forms of pronouns used as subjects, subjective complements, and appositives that rename nominative nouns. Use objective forms of pronoun used as objects of verbs or prepositions, subjects of infinitives, and appositives that rename object nouns
4. Be aware of a particular pronoun problem when a personal pronoun is tied to a noun or another pronoun by **and** or **or**:

Mickey and I [not Mickey and me] were sent to the principal's office.

Mr. Case sent Mickey and me [not Mickey and I] to the head office.

And so, neighbors please vote for Ms. Stone and me [not Ms.Stone and I].

5. Remember that the case of **who** is determined by its use in its own clause. It may be a direct object that precedes the subject [**whom has your wife invited?**] or a subject immediately following a verb or a preposition [**We wonder who will win.**
Our dog is friendly with whoever pets it.]

4. The Uses of Verbs

คำกริยาถือได้ว่าเป็นหัวใจของประโยคและเป็นส่วนที่ใช้ยากที่สุด คำกริยาในภาษาอังกฤษจะต้องแสดงหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกันคือ tenses ,voices และยังต้องสอดคล้องกันระหว่างประธานและกริยาอีกด้วย และหากต้องใช้กริยามากกว่าหนึ่งตัวขึ้นไป ก็จะต้องระมัดระวังในเรื่อง finite verb and non- finite verbs รวมถึงชนิดของกริยาด้วยว่าเป็นกริยาแบบใด เช่น เป็น transitive verb, intransitive verb , linking verb or verb of feeling ในบทนี้ผู้สอนจะไม่กล่าวอย่างละเอียด แต่อยากให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนความรู้เรื่องคำกริยาและการใช้โดยผ่านการทำแบบ ฝึกหัดต่อไปนี้

Practice Exercises

A. Put the correct form of verb in each sentence.

1. Gunpowder _____ by the Chinese several centuries ago. (invent)
2. No man _____ ever _____ President of the United States. (elect)
3. I _____ about losing my job, but I don't worry about it now. (frighten)
4. Ruth is disappointed; the job she applied for _____ to someone with more experience. (give)
5. Before the Princess arrived at the shipyard, police dogs _____ to make sure there were no bombs hidden there.(use)
6. When _____ the new shop _____ -this year or next year. (open)
7. Most of the businesses in our town _____ by local people now. (own)

B. Choose the infinitive or- ing form.

1. I wish (to change / changing) my job.
2. Do you enjoy (to travel /traveling)?
3. Would you like (to be /being) a commercial traveler?

4. When I'm with you, I can't stop (*to laugh / laughing*).
5. I hate (*to watch / watching*) tennis.
6. I'm not very interested in (*discuss / discussing*) your problems.
7. I remember (*to meet / meeting*) you about five years ago.
8. Should I (*come / coming*) to work early tomorrow?
9. (*To have / Having*) a lot of freedom is very important to me.
10. Thomas Edison was well known for (*to work / working*) very long hour.

C. Put the verbs in brackets into the correct tense or form in the following passage.

On (see) _____ the wild elephant, the two hunters (leap) _____ quickly to one side as it (charge) _____ past them. They (know) _____ then that their trick (work) _____: the elephant already (catch) _____ the scent of the lion. However, while (climb) _____ up the tree, Tom Roach (try) _____ (reach) _____ a branch and (slip) _____.

D. Rewrite this passage using the correct form of verbs in brackets.

My favorite place

My favorite place on campus (be) _____ the grass hill (overlook) _____ Putah Creek. Just behind the administration building, the hill (cover) _____ with soft green grass and (love) _____ oak shade trees. Families of ducks (live) _____ on the creek shore (wait) _____ patiently for students or faculty members (bring) _____ them pieces of bread. Next to the water, there is a redwood bench; you can sit or study there or just (watch) _____ the children (play) _____ on the edge of water. I like (go) _____ to this grassy hillside in the evening when the sun (just set) _____. After I (spread) _____ my blanket on the cool grass, I (lie) _____ on my bank and (watch) _____ the clouds overhead. After a short while at peaceful spot, I feel (relax) _____ and ready (go) _____ back to my studies.

5. The Use of Participial Adjectives (Adjectives Formed from verbs)

Many common English adjectives are formed from either the **present participle** (-ing) or the **past participle**(-ed) in regular verbs.

Present and Past Participial Adjectives: Confusing Sets

The meanings of adjectives made from the present and past participles of the same verb are sometimes confused. Study the following lists.

Present participial adjectives often suggest (1) an going process or (2) a quality that has an effect *on* people—it does something to people.

exciting	causes excitement
surprising	causes a surprise
boring	causes boredom
disgusting	causes disgust
interesting	causes interest
frightening	causes fright
troubling	causes trouble
puzzling / confusing	causes puzzlement or confusion

Past participial adjectives usually suggest (1) the emotion that a person feels or (2) a completed action.

to be excited	feel excitement
to be surprised	feel surprise
to be bored	feel boredom
to be disgusted	feel disgust
to be interested	feel interest in someone or something
to be frightened	feel fright
to be troubled	feel trouble
to be puzzled or confused	feel puzzlement or confusion

Practice Exercises

A. Complete the sentences for each situation. Use the word given + the ending-ing or -ed

1. The film wasn't as good as we had expected. (disappoint-)
 - a. The film was _____.
 - b. We were _____ with the film.
2. Diana teaches young children. It's a very hard job but she enjoys it. (exhaust-)
 - a. She enjoys her job but it's often _____.
 - b. At the end of a day's work, she is often _____.
3. It's been raining all day. I hate this weather. (depress-)
 - a. This weather is _____.
 - b. This weather makes me _____.
 - c. It's silly to get _____ because of the weather
4. Julia is going to the United States next month. She has never been there before. (excite)
 - a. It will be an _____ experience for her.
 - b. Going to new places is always _____.
 - c. She is really _____ about going to the United States.

B. Complete the sentences using one of the words in the box.

amusing / amused	confusing / confused	exhausting / exhausted
annoying / annoyed	disgusting / disgusted	interesting / interested
boring / bored	exciting / excited	surprising / surprised

5. He works hard. It's not _____ that he's tired.
6. I've got nothing to do. I'm _____.
7. The teacher's explanation was _____. Most of the students don't understand it.
8. The kitchen hadn't been cleaned for ages. It was really _____.
9. I seldom visit art galleries. I'm not particularly _____ in art.

10. There is no need to get _____ just because I'm a few minutes late.
11. The lecture was _____. I fell asleep.
12. I asked Emily if she wanted to come out with us but she wasn't _____.
13. I've been working hard all day and now I'm _____.
14. Tom is very good at telling funny stories. He can be very _____.
15. Liz is a very _____ person. She knows a lot, she traveled a lot, and she 's done lots of different things.

C. Respond to the following items in a complete sentence. Use an appropriate participial adjective based on the verb in parentheses. The first one has been done as an example.

1. (fascinate) Does the study of anthropology interest you?
Anthropology is a fascinating subject to me.
2. (bore) Why do some students drop out of school?

3. (disgust/ creature) Rats and cockroaches live in the filth and garbage.

4. (disappoint / grade) I received a C in biology and a D in math last semester.

5. (frighten) The film I saw last night was full of violence.

6. (frustrate) When does a parent commonly feel a sense of frustration in bringing up a child?

7. (interest) Why have you read this book many times?

8. (amuse) How about the movie you saw last night?

6. The Use of Preposition

คำบุรพบทเป็นอีก part of speech หนึ่งที่มีความสำคัญมากเช่นกัน และเป็นคำที่เชื่อมโยงระหว่างคำให้ได้ความหมายที่ชัดเจน หากไม่มีคำบุรพบท งานเขียนประโยคบางประโยคคงไม่ประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน ขอให้นักศึกษาอ่านประโยคต่อไปนี้

1. The dog under the table is Trooper. กับ

2. The dog the table is Trooper.

ระหว่าง 2 ประโยค นักศึกษาจะพบว่าประโยค 1 อ่านแล้วเข้าใจความหมายมากกว่าประโยค 2 ดังนั้น under ซึ่งเป็นคำบุรพบทจึงมีบทบาทสำคัญที่ทำหน้าที่เชื่อมคำ 2 คำให้เกิดความหมายที่ชัดเจน

คำบุรพบทส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคำเดี่ยว ซึ่งบางคำจะรูปเดียวกับกับ กริยาวิเศษณ์ ซึ่งเมื่อเขียนอยู่ในประโยคแล้วอาจตัดสินใจผิดพลาดได้ว่าคำใดเป็นคำกริยาวิเศษณ์ และคำใดเป็นคำบุรพบท ดังเช่น

I fell down the stairs. (preposition)

I fell down. (adverb)

สิ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาตัดสินใจได้ว่าคำใดเป็นชนิดใดนั้นก็คือ ให้อ่านการใช้คำนั้นในประโยคจากประโยคตัวอย่างข้างต้น นักศึกษาจะเห็นว่า เมื่อใช้ down ในฐานะคำบุรพบทแล้ว จะต้องมีการตามหลังเสมอ ส่วน down ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ จะไม่ตามด้วยตามคำนามหรือสรรพนามเลย

Practice Exercises

A. Complete the following passage by putting the correct prepositions in spaces. where more than one position is possible, write your second/ third choices in brackets after your first choice.

Example: He threw a book _____ me. He threw a book at (to) me.

_____ the fifth _____ July, the boy was summoned to the headmaster's study. He knew he was not good _____ mathematics and he had failed _____ the examination. _____ a few minutes, the headmaster had made his point, suggesting that some of the boys' friends were not good _____ him and were the cause _____ his laziness _____ school. The head master added that unless there was a big improvement _____ his work _____ the rest _____ the year, he would have to suspend him _____ school _____ a time _____ least. It was _____ his own good.

นอกจากบุรพบทจะเป็นคำเดี่ยวแล้ว ยังมีคำบุรพบทที่เป็นวลีด้วย แต่มีจำนวนไม่มากนัก เท่าที่มีใช้ในงานเขียนได้แก่

according to	in spite of
apart from	instead of
because of	on account of
in front of	out of

B. Rewrite these sentences using the words given.

1. The match was postponed because it rained heavily (because of)

2. The men failed to reach the top of the mountain because the weather was bad. (owing to)

3. The cost of living was high because the price of food has risen. (on account of)

4. The plane crashed because one of the engines failed (because of)

5. He is very fit because he takes regular exercise. (because of)

6. Many accidents happen because people drive carelessly. (on account of)

7. She was absent from school for a long time because she was ill. (according to)

8. Wena will not go to study at London, but she will go to Australia. (instead of)

แบบฝึกหัดข้างต้นนี้เป็นการฝึกให้นักศึกษาใช้คำบุรพบทที่ประกอบด้วยหลายคำ ซึ่งก็ยังมีฐานะเป็นคำบุรพบทอยู่ ส่วนที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้คือบุรพบทวลี หรือที่นักศึกษารู้จักในชื่อ prepositional phrases ที่เคยศึกษามาแล้ว คำว่า prepositional phrases นั้น หมายถึงวลีที่มีบุรพบทขึ้นต้นและตามมาด้วยคำนามหรือสรรพนาม เช่น

They will go **in our car**.

The cat sleeping **under the tree** is mine.

การที่นำเรื่อง prepositional phrases มาก้าวถึงในที่นี้ ก็ต้องการให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่าของบุรพทวารตีว่าเป็นสิ่งที่นักศึกษาสามารถใช้เป็นวลีที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำได้ดี เท่างกับคำคุณศัพท์ หรือกริยาวิเศษณ์ นั่นคือใช้เสมือนเป็นคำคุณศัพท์ขยายคำนาม และเป็นเสมือนคำกริยาวิเศษณ์ได้เช่นเดียวกัน ดังตัวอย่าง

Adjectives

The **hall** closet is too narrow.

Salmon schools appear along

Alaskan coasts.

ในทำนองเดียวกัน prepositional phrases ก็ใช้ขยายกริยาได้ ดังตัวอย่าง

Adverbs

The team won **easily**.

The Browns will follow **later**.

Mistakenly I gave you the wrong address.

Prepositional Phrases

The closet **in the hall** is too narrow.

Schools **of salmon** appear along the coast **of Alaska**

Prepositional Phrases

The team won **with ease**.

The Browns will follow **at a later time**.

By mistake I gave you the wrong address.

การเขียนโดยใช้ prepositional phrases ขึ้นต้นประโยคนั้นมีข้อที่ต้องควรระมัดระวังให้มาก โดยเฉพาะคำกริยาที่จะตามมา ข้อผิดพลาดที่ผู้สอนพบบ่อยๆคือ นักศึกษาเขียนโดยแปลจากคำไทยที่พูดทุกประการ ประโยคที่พบบ่อยคือ "ในห้องนี้มีนักเรียนแปดคน" นักศึกษาเขียนเป็นภาษาอังกฤษคือ "In this room has 8 students" ซึ่งเป็นประโยคที่ไม่ถูกต้องในโครงสร้างภาษาอังกฤษ ประโยคที่ถูกต้องคือ **In this room are 8 students.** หรือ **Eight students are in this room.**

ให้นักศึกษอ่านประโยคตัวอย่างต่อไปนี้และศึกษาวิธีวางตำแหน่งคำต่างๆในประโยคให้ดี เพื่อจะได้นำไปใช้ให้ถูกต้อง

Under the table lay the dog. (here the phrases precedes the verb lay and tells where the dog lay.)

With perseverance Tom succeeded. (Here the phrases precedes the verb succeeded and answers the question how.)

We will go home **during the afternoon**. (The adverb phrase follows the verb phrase *will go* and answers the question *when*.)

We walked **down the street for more than an hour**. (Down the street follows *walked* and tells *where* ; for more than an hour also modifies *walked* and tells *how long*.)

C. Divide a sheet of paper into four columns, labeling them **adjective Phrases, Words Modified, Adverb Phrases, Words Modified**. Select the adjective and adverb phrases from the following sentences and write them in the appropriate columns. Then, rewrite each sentence, substituting your own prepositional phrases.

1. The lamp on the table is bright.
2. The lamp is on the table.
3. Let's put these flowers in the bowl.
4. Down the road came the men.
5. "A bird in the hand is worth two in the bush."
6. Our train leaves early in the morning.
7. In Yellowstone National Park I saw many bears along the roadside.
8. We took a drive in the country for an hour.
9. Honors are achieved by hard work.
10. The furniture in the palace is beautiful beyond description.

The first and the second sentence have been done as examples.

Adj. Phrases	words mod.	Adv. Phrases.	Words mod.
1. on the table	lamp	-	-
2. -	-	on the table	is

The two sentences include your own prepositional phrases.

1. The lamp **near the window** is bright.
2. The lamp is **from the Victorian age**.

แม้ว่าไวยากรณ์จะไม่ใช่ที่ยอมรับของนักภาษาศาสตร์บางคน เพราะเห็นว่าเป็นวิธีสอนเขียนที่ไม่ค่อยได้ผลมากนัก แต่ก็ยังมีนักภาษาศาสตร์บางคน อาทิ Wilkins, Van Ek

and Del Hymes ให้ความเห็นเพิ่มเติมที่พ้องต้องกันว่า นอกจากจะสอนไวยากรณ์ในเรื่อง 'rules of usage' (ความรู้ด้านไวยากรณ์และศัพท์) แล้วในเรื่อง 'rule of use' (ความรู้ด้านการใช้ภาษาสื่อสาร) ผู้สอนเขียนก็ต้องให้ความสนใจสอนในระดับที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเพราะ Widdowson ได้กล่าวไว้ว่า

"... In actual use of language people do not just produce sentences, but express concept and fulfill communicative functions in doing so" (Widdowson, 1979 pages 252-253)

กล่าวโดยสรุป ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกในการเรียบเรียงความคิดต่างๆให้ออกมาเป็นรูปประโยคที่ถูกไวยากรณ์ เพื่อประกอบกันเป็นเนื้อความที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเจ้าของภาษาซึ่งเป็นลักษณะของ language in use และในขณะที่เดียวกันด้าน usage ก็ต้องได้รับการเอาใจใส่ไปพร้อมๆกันด้วย ในความเห็นส่วนตัวของผู้จัดทำตำราเล่มนี้เห็นว่าไวยากรณ์ยังเป็นกลไกที่สำคัญมากสำหรับผู้ที่ยังเรียนเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ยังเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กฎเกณฑ์ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถผลิตความคิดที่ตนเองต้องการจะสื่อสารกับผู้อ่านทั้งในระดับประโยคเดี่ยวและประโยคผสม หรืออาจถึงขั้นสามารถสื่อสารได้ในระดับย่อหน้า ถ้าผู้เรียนมีความรู้เรื่องการใช้ Discourse markers มาบ้างแล้ว

อนึ่งการสอนเขียนที่ใช้ Rhetorical models approach (บทที่ 1) และใช้ไวยากรณ์นี้อาจเรียกได้ว่าเป็นการสอนแบบ controlled writing และ Guided writing ซึ่งยังมีจุดอ่อนอยู่บ้าง กล่าวคือ ผู้เรียนไม่มีโอกาสฝึกให้เข้าใจในระบบการเขียนที่สมบูรณ์ ได้แต่นำเอาคำที่กำหนดให้มาเขียนตามแบบเท่านั้น ผู้เรียนไม่ได้ใช้ความคิดของตนเองเลย Allen และ Widdowson ได้เน้นว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องการการสอนอย่างมีแบบแผน และเป็นขั้นตอน ผู้สอนจะสรุปง่ายๆ ไม่ได้ว่า เมื่อผู้เรียนมีความรู้ไวยากรณ์ คำศัพท์มากมายแล้ว จะสามารถเขียนประโยคต่างๆได้ แท้จริงแล้วผู้สอนจะต้องไม่ลืมว่า ผู้เรียนจะต้องสามารถเขียนความเรียงแบบต่างๆได้